अपयतां प्रविद्वाᳬसौ यथा यथास्य अयणं तथा तथा" इति। योऽयम् 'अग्निगु'नामकः देवः यश्च 'अपापनामकः' तौ 'उभौ', 'देवानां', मध्ये 'शमितारौ' विशसनस्य कर्त्तारौ, 'तौ' उभौ, 'इमं पशुं', 'अपयतां' अयणं पाकं कुरुतां। कीदृशौ 'यथा यथास्य अपणं तथा तथा प्रविद्वांसौ' येन येन प्रकारेणास्य पशोः अयणं भवति तं तं प्रकारं प्रकर्षेण जानन्तौ।

अत्र मीमांसा। नवमाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम्।

अविकारो विकारो वा स्यान्मेधपतिशब्दयोः।
विकारे स्वामिदेवार्थ एकार्थौ वान्तिमेऽपि किम्॥
स्वाम्यर्थौ देवतार्थौ वा स्यादन्याय्यत्वतोऽग्रिमः।
अर्थसत्त्वाद्विकारोऽत्र द्वावर्थौ शब्दयोर्द्वयोः॥
मन्त्रैक्यादर्थ एकोऽत्र स्वाम्यस्मिन् ज्याययाब्दिता।
देवार्थाशीर्द्वैव एकोऽधिष्ठाने द्वे द्विधेरणं॥

अग्निगुप्रैषानि गदस्यादाविदमाम्नायते। 'दैव्याः शमितार उत मनुष्या आरभध्वं। उपनयत मेध्या दुरः। आशासाना मेधपतिभ्यां मेधमिति'। शाखान्तरे मेधपतये मेधमिति। अयमर्थः। 'शमितारः' पशुघातिनः, द्विविधाः, 'दैव्या मनुष्याश्च', तानुभयान्, सम्बोध्य होता कर्त्तव्यविशेषान्निर्दिशति। प्रारम्भः कर्त्तव्यः, मेधो यज्ञः तद्योगात् दुरःपदार्थान् हिंसाहेतून् दूहानयत। किं कुर्वन्तः; यज्ञपतिभ्यां यज्ञपत एवायज्ञमाशासाना इति तत्रैकवचनान्तस्य द्विवचनान्तस्य मेधपतिशब्दस्य बहुपशुयुक्तासु विकृतिष्वनूह ऊहो वेति संशयः।